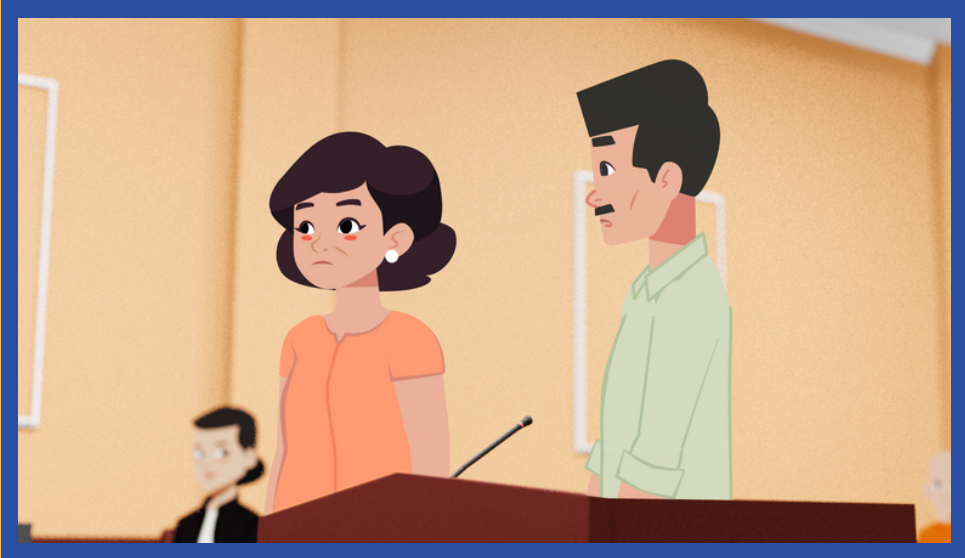

សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចជាសាធារណៈ និងសេចក្តីសម្រេចមានសំអាងហេតុ

និយមន័យ

សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចជាសាធារណៈ មានន័យថាការប្រកាសសេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណី និងព្រហ្មទណ្ឌត្រូវតែធ្វើឡើងជាសាធារណៈ។ សិទ្ធិនេះផ្សារភ្ជាប់ទៅសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈរបស់ជនជាប់ចោទ ដែលសិទ្ធិទាំងពីរនេះមានគោលបំណងដើម្បីធានាការគ្រប់គ្រងយុត្តិធម៌ជាសាធារណៈ និងដោយបើកចំហ។

បើទោះបីជាសាធារណជនមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យចូលរួមក្នុងសវនាការក៏ដោយ តុលាការមានកាតព្វកិច្ចប្រកាសសេចក្តីសម្រេចជាសាធារណៈរួមមានការរកឃើញសំខាន់ៗ ភស្តុតាង និងមូលដ្ឋានផ្នែកច្បាប់។ សេចក្តីសម្រេចត្រូវបានចាត់ទុកថាជាសាធារណៈនៅពេលសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវបានប្រកាសដោយផ្ទាល់មាត់ដោយតុលាការនៅក្នុងសវនាការជាសាធារណៈ ឬផ្តល់ឱ្យជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅភាគីពាក់ព័ន្ធ និងសាធារណជនអាចរកបាន រួមទាំងតាមរយៈបញ្ជីការរបស់តុលាការ ឬតាមទីតាំងផ្សេងៗទៀត ដូចជាគេហទំព័រជាដើម។

សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចមានសំអាងហេតុមានន័យថា សេចក្តីសម្រេចព្រហ្មទណ្ឌដែលប្រឆាំងនឹងបុគ្គលត្រូវតែមានការពន្យល់ពីមូលហេតុ និងអំពីរបៀបនៃការចេញសាលក្រម/សាលដីកា និងមូលហេតុដែលបុគ្គលនោះត្រូវបានរកឃើញថាមានពិរុទ្ធភាព ឬគ្មានទោស។

នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ចៅក្រមត្រូវតែពន្យល់ទាំងផ្នែកអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ដែលជាមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសម្រេច ៖

អង្គហេតុ៖ សេចក្តីសម្រេចត្រូវតែកំណត់អំពីអង្គហេតុ សម្រាប់ជនដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសយ៉ាងច្បាស់លាស់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន រួមមាន ថ្ងៃកើតហេតុ ទីតាំងកើតហេតុ និងព្រឹត្តិការណ៍ជាក់ស្តែងផ្សេងៗទៀត។ ក្នុងការធ្វើដូច្នោះ ចៅក្រមត្រូវតែយោងតាមឧត្តមគតិ ឬសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីជាក់លាក់ហើយពន្យល់ពីមូលហេតុ ដែលពួកគេពឹងផ្អែកលើសក្ខីកម្មនោះ។

អង្គច្បាប់៖ សេចក្តីសម្រេចក៏ត្រូវតែបញ្ចូលនូវមូលដ្ឋានច្បាប់ ដែលសេចក្តីសម្រេចផ្អែកលើសំអាងហេតុទាំងលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់សារធាតុ (បទល្មើស) និងការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ (របៀបនៃការទទួលខុសត្រូវ៖ បារី អ្នកសមគំនិត ។ល។)។

ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់

ច្បាប់អន្តរជាតិ

សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចជាសាធារណៈត្រូវបានធានាដោយមាត្រា ១៤(១) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ “[...] ប៉ុន្តែ ការចេញសាលក្រមទាំងអស់អំពីរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ឬក្នុងបណ្តឹងនៅក្នុងតុលាការត្រូវប្រកាសជាសាធារណ៍[...]” ។ សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចមានសំអាងហេតុមិនចែងជាកំណត់ក្នុងកតិកាសញ្ញានេះទេ ប៉ុន្តែមានក្នុងសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ ។

ច្បាប់ជាតិ

សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចជាសាធារណៈមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣១៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា “នៅក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់សាលក្រមត្រូវតែប្រកាសនៅពេលសវនាការជាសាធារណៈ” និងមាត្រា ៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គការតុលាការ ។ សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចមានសំអាងហេតុមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៥៧ និងមាត្រា ៤០៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ។

សារសំខាន់

សិទ្ធិទទួលបានការប្រកាសសេចក្តីសម្រេចជាសាធារណៈ និងសិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចមានសំអាងហេតុមានសារសំខាន់ក្នុងការធានានូវយុត្តិធម៌ ដែលបើកចំហ មានតម្លាភាព និងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌គណនេយ្យភាពដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃនីតិវិធី ។ សិទ្ធិទាំងនេះធានាថា ៖

សាធារណជនអាចឃើញយុត្តិធម៌ត្រូវបានផ្តល់ជូន និងពីរបៀប ដែលយុត្តិធម៌ត្រូវទទួលបាន ដើម្បីធានាថាយុត្តិធម៌ ត្រូវបានគ្រប់គ្រងយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ។

ការពន្យល់សេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រម គឺត្រូវបានផ្តល់ ដើម្បីឱ្យជនជាប់ចោទដឹងពីមូលហេតុ និងអ្វីដែលពួកគេកំពុងត្រូវបានកាត់ទោស និងការពារពីការសម្រេចចិត្តដោយបំពានតាមទំនើងចិត្ត ។

ជនជាប់ចោទមានសិទ្ធិពេញលេញក្នុងការប្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការជាន់ខ្ពស់ ។

យុត្តិសាស្ត្រ និងភាពច្បាស់លាស់ផ្នែកច្បាប់អំពីការបកស្រាយ និងការអនុវត្តច្បាប់អាចត្រូវបានធ្វើឡើង ។

តុលាការការជាន់ខ្ពស់ដឹងពីសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការជាន់ទាបធ្វើ និងពិនិត្យសេចក្តីសម្រេចនោះដោយត្រឹមត្រូវ ។

ផែនការណ៍

សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចជាសាធារណៈមិនមានលក្ខណៈដាច់ខាតទេ ហើយអាចត្រូវបានកម្រិតក្នុងកាលៈទេសៈមួយចំនួន ។ សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចជាសាធារណៈអាចត្រូវបានកម្រិត នៅពេលដែលផលប្រយោជន៍របស់អនីតិជនត្រូវបានតម្រូវ ឬក្នុងដំណើរការនីតិវិធីដែលទាក់ទងនឹងទំនាស់អាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬភាពជាអាណាព្យាបាលរបស់កុមារ ។

សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចមានសំអាងហេតុត្រូវតែមានការគោរពគ្រប់ពេល និងគ្រប់ករណីទាំងអស់ ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ចៅក្រមមិនត្រូវបានតម្រូវឱ្យឆ្លើយតបចំពោះអំណះអំណាងនីមួយៗ ដែលធ្វើឡើងដោយជនជាប់ចោទឡើយ ។ តុលាការត្រូវតែប្រកាសនូវការរកឃើញសំខាន់ៗភស្តុតាង និងហេតុផលផ្លូវច្បាប់នៃការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្លួនជាសាធារណៈ ។

ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២២

